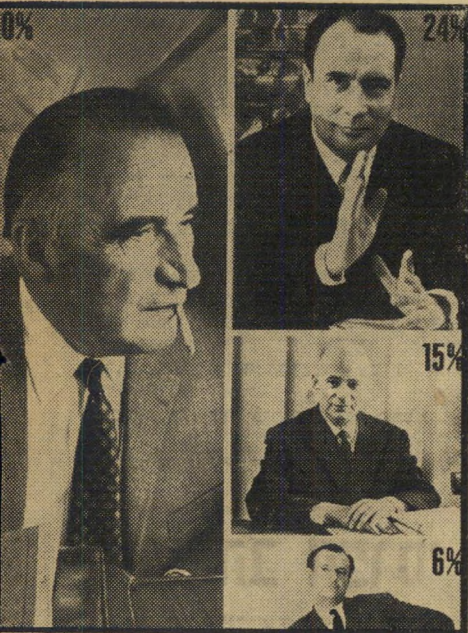

למרבח האירוניה הזורזו כל המשקיסים לציין שלו היה קרופ מקיים את הוראות בנות-הברית אחרי שחרורו מן הפלא לא היה מסתבך למרות התפשטותו היתרה. ההוראה היתה למכור את מכרות-הפחם ואת מפעלי-הפלדה. אך קרופ התחמק מביצוע הוראה זאת. הוא רצה לשמור על ממדי ואפשרויות האימפריה שלו. וכך עקב, בשלושה של מתאבד, שנה אחרי שנה, כיצד

תיצאות הבחירות בצרפת * הרוב הוא המיעוט

מכרות-הפחם ומפעלי-הפלדה תובעים את ההשקעות הכספיות הגדולות ביותר ומייצרים בתמורה הפסדים כבדים בלבד.

קנייה

טביעות רגליים

העצמאות שהגיעה בשנים האחרונות לאפריקה עדיין לא הביאה עמה מספיק זוגות נעליים. עובדה מצערת זאת סיפקה למשטרת קנייה רעיון נכבד — להנהיג רישום של טביעות רגליים.

את הדחיפה לרעיון נתן פורץ-קופות אחד, רוז'נה נדואוהורו, שנעצר לפני חצי שנה בניירובי הבירה כחשוד בפריצת קופת-ברזל באחד הבנקים המקומיים. נדואוהורו, שפרץ להדריק-קופות דרך התקרה והתעכב עם רגליו היחפות רגע קט על קופת-הברזל, לא השאיר מאחוריו שום טביעות אצבעות. בשביל זה הוא היה פורץ מאומן מדי, ש' לבש דרך קבע כפפות לידיו.

אבל רגליו היחפות השאירו על קופת-הברזל טביעות-רגליים ברורות, מהן ניתן לזהות 22 פריטים שונים.

בצ'יקאגו ובצ'יידון, התביעה הכללית הגיעה להסכם עם סניגורו של נדואוהורו, אם יוכח שקיימת אפשרות של שתי טביעות-רגליים זהות יצא הפורץ חופשי. אם לא — יודה.

משך החודשים הבאים התעניינה משטרת קנייה ברחבי העולם באם קיימת אפשרות כי 22 הפרטים המצויים בטביעות-רגל ממוצעת יהיו זהים לאלה של טביעות-רגל אחרת כל שהיא.

עשרות תשובות שליליות הציפו את מטה המשטרה בניירובי. בית-חולים ליולדות בי צ'יקאגו, ארצות-הברית, הודיע שה ארי בעים שנה לוקחים אצלם את טביעות-הרגליים של הנולדים לשם זיהוי ועדיין לא אירע מקרה של זהות שווא.

משטרת צ'יילון, שבגם בה מרובים היח-פנים, הודיעה כי יש לה אפילו כבר אלבום פושעים של 6000 טביעות-רגליים ואין בני-גיהן זוג זהה אחד.

בלחץ העובדות נכנע הפורץ, הודה וי נדון לשנת מאסר. ואילו איש ניירובי אחר דחקא זכה בעלייה כדרכה. היה זה חוקר המשטרה ניקולאס מוראגורי, שנתמנה ל' מנהל המעבדה לטביעות-רגליים העומדת ל' קום בבירתה של קניה.

* משמאל: פומפידו (גוליסטים). מימין למעלה: מיטראן (פדרצית השמאל), ואדוק רוסה (קומוניסטים). לקאנאה (מרכז ימני)

צרפת

המיעוט הוא הרוב

אם הסיבוב השני (והסופי) של הבחירות בצרפת היה צריך להוכיח משהו הוא הוכיח עד כמה בלתי דמוקרטית היא שיטת הבחירות האזוריות. הגוליסטים זכו ברוב (של ציר אחד בפרלמנט), למרות שקיבלו 42.6% מן הקולות בלבד (ולמעשה — רק 37.8% — אחוז הקולות שקיבלו בסיבוב הראשון).

באחוז זה, היתה כמעט במדויק לאחוז המצביעים למערך בבחירות לכנסת הששית, היתה סיעת מיעוט, המערך, זוכה ברוב מוחלט בכנסת. לו היו הבחירות לכנסת נערכות בשיטה האזורית.

עולם הפוך. ניתוח התוצאות הסופיות גילה כי אין קשר בין מספר הקולות, ה' צריכים לבטא את רצון העם, לייצוג בפרלמנט. אם כי הגוליסטים קיבלו, למשל, חצי מיליון קולות פחות בסיבוב השני מ' אשר בראשון, הרי שופרו הישגיהם, בעולם ההפוך של חישובי השיטה האזורית, ב' חמישה אחוזים.

אחת הסיבות הבולטות לכך היא העובדה כי 32% אזורי בחירות היתה ההכרעה על חודם של כמה מאות קולות — פחות מ' 600 קולות בכל מיקרה. לו היו 20 אלף בוחרים מצביעים אחרת היו הגוליסטים נוחים לים מפלה מוחצת.

שיטת בחירות כזאת, בה פעם המיעוט הוא הרוב ופעם הרוב הוא המיעוט, נטלה את ההכרעה מידי הבוחרים, השאירה אותה לצירוף של מיקרים ותחבולות בין קבוצות שונות, שיצרו מערכי-בחירות זמניים, ש' ייפרדו למחרת התכנס הפרלמנט. כך יצא שהיעוד הגדול של השיטה האזורית הוא בספק, אפילו לא מבטיח מימשל יציב.

מודד משתנה. מיליוני בוחרים נשארו בלתי מיוצגים, כי קולותיהם ירדו לטמיון, ככל אזור בו לא השתייכו לרוב הנוכחי. כך התברר ששמונה מיליון קולות גוליסטים נזנחו 244 צירים, אבל ארבעה מיליון קולות קומוניסטיים, למשל, זיכו את בוחריהם רק ב' 73 צירים.

לבחירת ציר גוליסטי היה מספיק ב' 33 אלף קולות, אך עבור ציר קומוניסטי כבר נדרשו 55 אלף קול (עבור ציר של פד' רציית השמאל: 40 אלף קול; ציר של המרכז הימני: 50 אלף קול).

מודד משתנה כזה לבחירת ציר סילף את רצון הבוחרים, קבע כאילו שקולים שלושה בוחרים גוליסטים כנגד ארבעה שמאליים.

לקח שדואי לא יאבד על חסידיו השיטה האזורית בארץ, העלולים למצוא את עצמם, לו היתה שיטתם מתקבלת, בצד הלא-ינעיים של המשאה הבלתי-דמוקרטית.

גרמניה

הקץ של קרופ

בשנה ה' 156 לקיום האימפריה הכלכלית המשפתחת נאלץ אלפרד קרופ פון-בולן והאלבאך להודות כי הוא עומד לפני פשי-סתר. לא עזרה לו העובדה כי הקיסר הגרמני האחרון, וילהלם השני, היה הסנדק שלו. ובדואי שלא עזרה לו העובדה כי הוא היה התעשיין הגרמני היחיד שנשפט על-ידי בנות-הברית כפושע-מלחמה (על הע' סקת עובדי-כפיה במלחמת-העולם השנייה).

מה שכן עזר לו, בכל זאת, היתה ה' עובדה כי מעלי קרופ מעסיקים 100 אלף עובדים, ובגרמניה מוכתה-המיתון לא יכלה הממשלה להישאר אדישה לתוספת נכבדת כי זאת של מחוסרי-עבודה. לכן החליטה היא לבוא לעזרת קרופ, מנעה את התמוטטותו על-ידי מתן ערבויות להלוואות להון חוזר בסך של 450 מיליון מארק לפחות.

כמו בישראל, אך המחיר ששילם קרופ עבור ההצלה-ברגע-האחרון היה גבוה. הוא התחייב להפוך תוך שנתיים את האימפריה שלו להברת מניות ציבורית, בה תהיה השפעתו אפסית.

קרופ, שמפעליו סיפקו את הנשק ל' מלחמות-עולם, הסתבך בחמש-עשרה השנים האחרונות בהתפשטות בלתי-מרוסנת, ואז קרה בוויק מה שקרה למפעלים ישראלים מסויימים עם הופעת המיתון. הביקוש ה' חרץ בבת אחת וקרופ לא היה יכול יותר לגלגל את עסקיו, שהיו מבוססים בעיקר על אשראי.

קרופ הגאה, שבילה במסע-צייד באפריקה את השבוע בו השתלטה הממשלה על מפי' עליו, נאלץ לקבל את כל התנאים. אם כי

לגילוח דרוש פרמה שרפ 3

שלושה סכיני פרמה שרפ בדיספנסר סגור 120 ל'

לחד רדיו - אלקטרוניקה או טלויזיה מעשית

תל-אביב: דרך פי"ת 44
תל-אביב: דרך פי"ת 126
חיפה: רח' בלפור 5
רחובות: רחוב הרצל 208

קורס חדש: השבוע

תל-אביב חיפה

טל-אביב

קניה קונייקה

ההחלטה האנושית

רח' הירקון 73 ת-א 59790 טל